N°. 3. 1831.

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE.

Vrijdag, den 7 Januarij.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, noodigen, bij deze, uit, allen en een iegelijk, die gelden van de Stad te vorderen hebben of wel aan dezelve verschuldigd zijn, om de bescheiden dienaangaande, uiterlijk den eersten Februarij aanstaande, aan Hun Edel Achtb. te doen toekomen.

's Gravenhage, den 5 Januarij 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, ontvangen hebbende eene missive van den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, wegens de levering van eenige Trek- en Rijpaarden voor den dienst der artillerie- en transporttrein, brengen, bij deze, ter kennisse van de belanghebbenden, dat degenen, welke tot de levering van een gedeelte in het opgegeven aantal paarden (zijnde voor Zuidholland 146 trekpaarden en 3 rijpaarden) *tegen contante betaling*, mogten genegen zijn, zich, tot dat einde, met hunne paarden, tusschen den 10 en 15 dezer, bij het hoofd van het stedelijk bestuur van Leyden of van Gorinchem komen aanmelden, onder wiens leiding en toezigt de taxatie en provisionele koop der paarden (behoudens de keuring van beëedigde deskundigen, door de respective Gouverneurs te benoemen, ten overstaan van daartoe door het departement van oorlog te benoemen officiers) zal plaats hebben; zullende vervolgens, door de zorg van den heer Staatsraad, op de dadelijke betaling worden order gesteld.

De paarden zullen niet jonger dan vier jaren of acht en veertig maanden, en niet ouder dan 6 jaren of twee en zeventig maanden moeten zijn; de rijpaarden zullen niet kleiner dan een el, vijf palmen, een duim, vijf strepen, en niet grooter dan een el, vijf palmen, drie duim, vijf strepen, de trekpaarden niet kleiner dan een el, vijf palmen, vier duimen, en niet grooter dan een el, zes palmen mogen zijn, alles gemeten onder een galg van den kant van het ijzer der voorhoef, tot op het midden van den schoft.

De paarden moeten zijn ruinen of merrien, langstaarten, voorts bruinen, vossen of zwarten; geene bontwitten zullen aangenomen worden, evenzeens geene klophengsten.

De paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in hunne deelen en sterk, met een uitgebouwden schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen, hebbende vooral eenen goeden adem, en geschikt voor den dienst, waartoe zij bestemd zijn.

's Gravenhage, den 5 Januarij 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

DUITSCHLAND.

BERLYN, *den 2 Januarij*. Uit Keulen schrijft men, dat Z. K. H. Prins *Wilhelm*, in den avond van den 31 December, aldaar is aangekomen, en met de meeste geestdrift is ontvangen.

— Onze *Staats Courant* bevat een uitvoerig uit de Rijnprovincien toegezonden betoog, waarin de aanmatigingen der hevige Fransche liberalen op die gewesten bestreden worden.

— Z. M. de Koning heeft eene aanzienlijke som aan behoeftige familien in Polen doen uitreiken, wier huisvaders tot de landwehr of reserve zijn opgeroepen; als ook eene groote som, tot het bouwen van scholen, aangewezen.

— Uit Petersburg schrijft men, dat de veldequipagien van Z. M. den Keizer reeds van Petersburg vertrokken zijn, en dat de Keizer zelf den 14 zich naar het leger begeven zou.

— De laatste berigten uit Warschau zijn van den 28 December. Het gerucht ging daar, dat Z. M. de Keizer zich reeds op weg naar de grenzen en de Grootvorst *Michael* zich bereids te Grodno bevond. Men vleide zich te Warschau nog altijd, dat Keizer *Nicolaas* voor de Polen gunstiger maatregelen zou nemen, zoodra hij door den Prins *Lubecki* met den waren staat van zaken zou bekend zijn gemaakt. Men was aldaar altijd voor eene contrarevolutie beducht.

Het Lithausche corps staat tusschen Grodno en Bialystock. Het corps van den generaal *Pahlen* heeft de Poolsche grenzen nog niet geheel bereikt. Van het corps des generaals *Sacken* trekken eenige regementen tegen Brzesc aan.

De Grootvorst *Konstantyn* was den 13 December met zijne magt over de Poolsche grenzen op Russisch grondgebied binnengerukt, na bij Wlodden over den Bug te zijn gegaan.

FRANKFORT, *den 1 Januarij*. De commissie tot de Rijnscheepvaart te Maintz heeft dezer dagen eene zitting gehouden, in welke het in eenige punten gemodificeerde scheepvaartreglement geteekend is door de gezamenlijke commissarissen, met uitzondering van den Hollandschen, die deswege nog een uitstel van 8 dagen gevraagd heeft, uit hoofde hij zijne instructien nog niet ontvangen had. Het definitief arresteren van gezegd reglement schijnt overigens aan geen twijfel meer onderhevig te zijn. Alleen levert Antwerpen, dat in verschillende betrekkingen in het ontworpen reglement op de Rijnscheepvaart voorkomt, nog zwarigheden op.

— In Munchen zijn eenige bewegingen, ter gelegenheid van Kersmis, voorgevallen, welke echter geen verder gevolg schijnen te hebben gehad.

Den 29 stonden te Weenen: de Metall. 89¾; de 4 per cent 74¾; Bankaktien 99.

FRANKRIJK.

PARYS, *den 31 December*. Heden heeft de heer *Gendebien*, envoyé van het Belgisch bestuur, de eer gehad bij den Koning ontvangen te worden. Hij werd aan Z. M. door den minister van buitenlandsche zaken voorgesteld. De audientie heeft drie vierdeuurs geduurd.

— De heer *Rogier*, broeder van het lid van het provisioneel gouvernement, bevindt zich, als secretaris bij de Belgische legatie, alhier.

— Men verzekerde heden, dat de heer *de Celles*, als ambassadeur, uit Brussel alhier verwacht werd.

— Het schijnt zeker, dat de heer *Odillon Barrot* op zijn besluit is teruggekomen; immers zijn verzoek om ontslag, als prefect van dit departement, is niet aangenomen.

— Den 30 zijn de veroordeelde ministers op het kasteel van Ham aangekomen.

— De zitting van de kamer der afgevaardigden, van gisteren, is in vele opzigten belangrijk geweest. Dezelve ving aan met het voorlezen van eene kennisgeving van wege Z. M., dat Hoogstdezelve den 1 Januarij de groote deputatie uit de kamer der gedeputeerden, ten elf ure, op het Palais Royal zou ontvangen. Daarna werden 24 leden benoemd, welke die bezending zouden uitmaken, onder welke men opmerkt den heer *Royer Collard, Bertrand, Dannou, de Brigode* en andere gematigde liberalen.

Vervolgens verklaarde de voorzitter de beraadslaging geopend over art. 78 van de wet op de nationale garde; welk onderwerp in de twee laatste zittingen geheel was uit het oog verloren. Hij gaf het woord aan den heer *Boissy d'Anglas*, die, zoodra hij het had bekomen, tot groote stoornis van het linkermidden, wederom, in plaats van over de nationale garde, begon te spreken over de gebeurtenissen van de laatste dagen; over het gewigt derzelve, en over de ongelegenheid, naar hij later had ingezien, van zijn voorstel tot het vragen van een onderzoek. Niettegenstaande de pogingen van vele leden van de centrums, voleindigde de heer *Boissy d'Anglas* zijne rede, voornamelijk op aandrang van den heer *Dupont de l'Eure*, om den spreker te hoor te staan. De heer *Dupont* bekwam vervolgens, en zulks ondanks het geroep, om tot de orde over te gaan, zelve mede het woord. In eene korte, doch vrij scherpe redevoering, verdedigde hij zich tegen de beschuldiging, onder anderen zijdelings door den heer *Bignon* tegen hem ingebragt, dat hij eene zeer dubbelzinnige rol bij de laatste onlusten in Parys zou gespeeld hebben; dat hij van de opgewondenheid der gemoederen, ter gelegenheid van het groote proces, gebruik had willen maken, met het misdadig oogmerk, om den Koning vrees aan te jagen, en denzelven staatkundige concessien af te persen, welke reeds door hem, *Dupont*, en andere staatspersonen aan kweekelingen onzer hoogescholen beloofd waren, en onder voorwaarde, dat zij, naar geheime bevelen, op de menigte moesten werken. « Deze beschuldigingen, zeide de redenaar," zijn ernstig, doch meer nog dan dit, ongerijmd. Zij verdienen wel, in plaats van ingekleed te worden voorgedragen, rondborstig te worden ontleed. Maar dit is onmogelijk. Deze hatelijke aantijgingen zijn ongegrond. De schande daarvan zal nederkomen op hen, die ze uitgedacht hebben. Neen, nimmer zal Frankrijk *Lafayette*, *Odillon Barrot* en *Dupont de l'Eure* tot dergelijke misdaden in staat oordeelen, het zal dit niet, in spijt van hunner geheime beschuldigers; hun vorige loopbaan strekt tot waarborg van hunne trouw en vaderlandsliefde." De redenaar sprak daarna van de proclamatien der kweekelingen van de hoogescholen, waaruit zou blijken, dat hij en zijne vrienden aan dezen beloften van staatkundige inwilligingen zou hebben gedaan. «De stellers van die stukken waren hem volstrekt onbekend; hij had niemand ter wereld reden gegeven, hem voorstellen te doen, tot het afpersen van inwilligingen aan den Koning, en indien hij eenige belofte had gedaan, was het die, van onveranderlijk gehecht te blijven aan de roemrijke omwenteling van Julij, aan hare beginselen en aan hare instellingen. En kon iemand hem dit ten kwade duiden? Dat hij alles, wat in zijn vermogen was, had gedaan om de laatste onlusten tegen te gaan, bewees de spreker met het voorlezen van een' brief, dien hij aan den procureur-generaal geschreven had, met last, om te zorgen, dat aan schuldigen en onschuldigen goed en spoedig regt zou wedervaren. Ten slotte zeide hij, nopens zijne aftreding uit het ministerie, dat hij in Julij, zijns ondanks, den gewigtigen post van minister had op zich genomen, en zich daartoe, uit gevoel van pligt tot bevordering van het algemeene welzijn, had gedrongen gezien, doch dat hij zich nu had kunnen verwijderen, zonder gevaar, dat zijn waarlijk vaderlandslievende bedoelingen zouden miskend worden. De spreker werd zeer door de uiterste linkerzijde, waartoe hij behoort, toegejuicht. Hij werd gevolgd van den heer *Bignon*, die verklaarde, dat men hem niet wel begrepen had.

De heer *Audry de Puyraveau*, aan wien de eigenlijke spreekbeurt was, bekwam na al deze tusschenredenen, het woord. Hij sprak te midden van het geroep *tot de questie*, *tot de orde*, *sluiting*, enz. Hij verklaarde, dat hij den 26, den 27, den 28 en den 29 tot de omverwerping van den troon der *Bourbons* had zamengezworen; dat hij heeft zamengezworen, nog zamenzweert en steeds zal zamenzweren voor de vrijheid en het algemeene welzijn.

Daarna is met groote levendigheid over de buitenlandsche betrekkingen

van Frankrijk gesproken, waartoe de generaal *Lamarque*, gelijk de heer *Mauguin* den vorigen dag had aangekondigd, eenige ophelderingen aan de ministers vroeg. « De voorzitter van den raad," zeide hij, « heeft ons gisteren gezegd, dat de staatkundige hemel opklaarde en minder met onweerswolken bezwangerd scheen, en ten bewijze daarvan, heeft hij ons van de erkenning van België door de vijf Mogendheden gesproken. Maar moet er bij ons niet eenige argwaan wegens die erkenning oprijzen, wanneer de onderhandelaren, die er den grond toe gelegd hebben, dezelfde zijn, die de beginselen van het Heilig Verbond vastgesteld hebben? Zou die beduchtheid niet gebillijkt worden door de woorden van het protocol: « *Dat men* (in de regeling van de Belgische zaak) *zoo min mogelijk van de verdragen van 1814 en 1815 zou afwijken*." Nu, deze verdragen, vervolgde de redenaar, zijn door geweld opgelegd en onder het gebulder van het geschut te Waterloo aangenomen; deze verdragen zijn opgelegd aan eene edelmoedige natie, die men onder het juk wilde doen bukken; zij voegen het herboren Frankrijk niet meer.

« De Keizer *Napoleon* wilde liever te St. Helena sterven, dan tot eenigen afstand van ons grondgebied zijne toestemming geven. De graaf *d'Artois* (*Karel X*) kon alleen tot eenen stap besluiten, die ons dertig vestingen, zeven en twintig linieschepen en 12,000 bronzen kanonnen kostten; en men zal nu nog die verdragen inroepen, verdragen; die ons van onze *natuurlijke* grenzen ontzet hebben; verdragen, bij welke België tot een bolwerk tegen ons werd gemaakt? Zouden de vijf Mogendheden hetzelve die vroegere bestemming willen doen behouden? Zullen zij een Oostenrijksch, Pruissisch of Duitsch garnizoen te Namen, Mons en Doornik leggen, zoo als zij er te Landau en te Luxemburg hebben? Of zullen de Belgen, *die van de groote familie afgescheiden kinderen*, genoodzaakt zijn ons te bewaken, en altijd in eene vijandige houding tegen het *moederland* te zijn?

« Neen, mijne heeren! er zou misschien een middel zijn, om den hoogmoed der Franschen te voldoen, zonder iemand, zelfs Engeland, te kwetsen; het zou bestaan in Antwerpen tot eene vrije en Hanzestad te verklaren, en vervolgens België, dat zich aan Frankrijk zou aanbieden, met ons te vereenigen."

De generaal *Lamarque* las hier, tot staving van zijn gevoelen, de woorden voor, die in 1814 door den Britschen Staatsminister *Canning* waren gesproken. Die had gezegd: « Wat baat ons (Engeland) de Belgische en Rijngewesten; zorgen wij slechts, met opoffering van onzen laatsten penning en onzen laatsten man, dat Frankrijk de Schelde niet bekome." Aan deze woorden, meende de generaal, zou men thans kunnen voldoen. Hij sprak daarna over de grensscheiding van België en Holland, zoo als die bij het Londensche protocol bepaald wordt, vond die onvoldoende en bekrompen. Zijns inziens waren *de Maas, de Moerdijk en de Schelde de natuurlijke grenzen van België*; de tegenwoordige grensbepaling zou tot onophoudelijke twisten aanleiding geven, die voor den algemeenen vrede en de rust der volken hoogst nadeelig zou zijn. Hij wilde alzoo niet, dat men zich alleen daartoe beperkte, om Venlo tegen het kasteel van Antwerpen te verwisselen, maar dat men ook geheel Noordbraband aan België hechtte. De spreker klaagde er over, dat men den Belgen tot eene *voor hen alleen* nadeeligen wapenstilstand had aangezet, *die zij overigens met de grootste naauwgezetheid* (*fidélité scrupuleuse*) *hadden in acht genomen, toen een andere Staat den eerbied voor reeds gesloten overeenkomsten uit het oog verloor.* (?) Hij vroeg ophelderingen wegens de geruchten, die er liepen, nopens het opdragen van den Belgischen troon aan een' Engelsch' Vorst, die in het huwelijk zou treden met eene Fransche Prinses, hetgeen, in zekere mate, de belangen van de beide Rijken zou moeten overeenbrengen; doch dit was, volgens den redenaar, een schandelijk middel tot schikking.

Hij eindigde met bepaald aan den minister te vragen: 1°. of het waar was, dat het door de groote Mogendheden geteekende protocol inhoudt, dat men zich zoo veel mogelijk aan de verdragen van 1814 en 1815 zal houden; en 2°. of men onder de grenzen van den nieuwen Staat die begrijpt, welke bij den wapenstilstand tusschen de Belgen en Hollanders zijn aangenomen?

De minister van buitenlandsche zaken, *Sebastiani*, heeft den vorigen redenaar beantwoord en het volgende gezegd: « Indien het lid, dat gisteren gesproken heeft (de heer *Mauguin*), met den loop der diplomatische onderhandelingen bekend ware geweest, zou hij geweten hebben, dat een protocol niets meer dan een proces-verbaal van de zittingen is, waartoe eene onderhandeling aanleiding geeft; het protocol van Londen moet zoowel te Parys, als te Brussel bekend zijn, daar het verslag van den heer *van de Weyer* publiek is. Het beginsel der scheiding tusschen Holland en België is daarin eenvoudig en duidelijk vastgesteld; de onafhankelijkheid van België is *zonder restrictie of voorwaarden*, erkend: men heeft in hetzelve van de voormalige bestemming van het Koningrijk der Nederlanden kunnen spreken, doch ik herhaal het, zonder eenige voorwaarden.

« Wat de grenzen van den nieuwen Staat betreft, dit vraagpunt is nog niet behandeld; hetzelve zal tot onderhandelingen aanleiding geven, omtrent welke de kamer mijn stilzwijgen begrijpen en billijken zal.

« Ik zal eenige woorden zeggen over het leedwezen, dat de geëerde spreker natuurlijk gevoelt over de verliezen, welke Frankrijk geleden heeft. In dat leedwezen deelen wij allen, en ook ik heb het meer dan eens van het spreekgestoelte betuigd; maar de verliezen, welke Frankrijk ondergaan heeft, zijn het gevolg van gebeurtenissen, die gij allen kent en die, het aanzien van Europa veranderende, wederkeerige verpligtingen aan de verschillende Staten, die hetzelve uitmaken, hebben opgelegd. Overwegingen van hoog gewigt moeten het nationaal gevoel overheerschen.

« Men heeft u gesproken van de concessie van Antwerpen, van de verklaring dier plaats tot eene vrije en Hanzestad. Die vraagpunten, mijne heeren! men moet het zich niet ontveinzen, zijn vraagpunten van oorlog en vrede. Ongetwijfeld is niets voor Frankrijk gemakkelijker, dan in België binnen te rukken, de vestingen en het grondgebied, welks hevolking ons bestuur reeds inroept, te bezetten; maar dit zou het teeken tot eenen oorlog zijn, waarvan de gevolgen volstrekt niet te berekenen zijn, en, ik vraag het u, is het gewaar, om geheel Europa te verscheuren en in het harnas te jagen met een voorwerp, dat de overweging onzer regering moet tot zich trekken? Wij vertrouwen, dat de kamer en Frankrijk geen ander denkbeeld kunnen koesteren, dan dat het gouvernement nimmer uit het oog verliest, wat het aan de belangen van het Vaderland, aan de waardigheid van de kroon en aan de nationale eer verpligt is. (*Neen, Neen*).

« Ik zal hier slechts weinige woorden bijvoegen, want de hooge betrekking, die de Koning mij heeft opgedragen, leggen mij een stilzwijgen op, dat door de belangen van den Staat geboden wordt.

« Er zijn te Londen conferentien geopend; België heeft die begeerd; zij stellen deszelfs verwachtingen niet te leur, en reeds heeft hetzelve heilrijke vruchten er van ingeoogst.

« Men heeft zich over den wapenstilstand beklaagd; men heeft denzelven als nadeelig voor België uitgekreten; maar, ik vraag het, wie heeft die wapenstilstand *opgelegd*? Niemand: de Belgen hebben dien volgaarne en met erkentelijkheid aangenomen; zij hebben denzelven ook tot heden ongeschonden bewaard.

« Ten aanzien van de moeijelijkheden, betrekkelijk de opening van de Schelde, zal ik mij tot ééne aanmerking bepalen. Zij is deze: *de vrije vaart op de stroomen is een beginsel, dat Frankrijk heeft verkondigd, en dat hetzelve zal weten te eerbiedigen* (Toejuichingen).

« Met hoe veel voorbehouding ik heb moeten spreken, mijne verklaringen zullen, hoop ik, van eenen aard zijn, om Frankrijk, België en Europa gerust te stellen, Europa, met hetwelk wij niet dan vriendschappelijk leven, en welks vrede eervol zal bevestigd worden. (*Algemeene teekenen van goedkeuring.*)

Na dit antwoord ontstond er eene vrij groote opschudding in de vergadering over de vraag, of men den heer *Mauguin* al dan niet zou toelaten, verder in deze ontijdige beraadslaging het woord te voeren. Met eene kleine meerderheid werd dit toegestemd. De heer *Mauguin* sprak in genoegzaam denzelfden geest als de generaal *Lamarque*. Hij vroeg de geheele mededeeling van het *protocol*; hij wist zeer wel wat een protocol was, doch meende, dat men geene officiële stukken in buitenlandsche dagbladen, in redevoeringen van den heer *van de Weyer* behoefde te zoeken. Hij zag met leedwezen, dat de diplomatie zich met de keus van het hoofd van den Belgischen Staat bemoeide; dat kwam alleen aan het congres toe. De spreker voer insgelijks ten sterkste tegen de verdragen van 1814 en 1815 uit, en zeide, dat dezelve door de drie roemrijke dagen van Parys omvergestooten waren, en verlangde inzonderheid, dat de regering juist haar stelsel omschreef, en te verstaan gaf, hoe zij het beginsel van nietinterventie begreep.

De heer *Lafitte*, hierop antwoordende, zeide, dat het beginsel van niet tusschenkomst niet het beginsel van de *propagande* was, of, met andere woorden, dat wij verlangen, dat men onze regten eerbiedigt, en wij evenceens de regten der anderen zullen huldigen. Men had verkeerd gedaan, oude herinneringen op te halen, van smart over geledene verliezen te spreken; derzelver oorsprong is zuiver en edel, doch Frankrijk moest den vrede boven den oorlog verkiezen, ofschoon het den laatsten niet ducht. Frankrijk moest verstandig, vooral billijk zijn, en dan kan het voorzeker eene gelukkige toekomst te gemoet gaan.

Hiermede namen de beraadslagingen over de buitenlandsche aangelegenheden een einde. Onder vrij wat gedruisch werden twee artikelen van de wet op de nationale garde aangenomen. Alstoen vroeg de minister *de Montalivet* het woord, om eene mededeeling van wege de regering te doen. Zij betrof de lang verwachte en toegezegde wet op de verkiezingen.

Z. Exc. stelde deswege een nieuw ontwerp voor, waarin wel veel van de vorige wetten van den heer *Martignac* wordt behouden, doch waarin ook vele nieuwe bepalingen voorkomen. Volgens hetzelve, is ieder Franschman, welke in het genot is van zijne burgelijke en staatkundige regten, en den vollen ouderdom van 25 jaren heeft bereikt, kiezer, indien hij overigens de andere in dat ontwerp voorkomende voorwaarden in zich vereenigt. De hoogst in de belastingen aangeslagene burgers van ieder arrondissement zullen geroepen worden om de kiesregten uit te oefenen, en zulks in dubbel getal der kiezers, welke op de den 16 November 1830 geslotene lijsten voorkomen. Voorts zullen ook nog kiezers zijn de leden van de algemeene departementale raden, de maires en adjuncten der steden van meer dan 4000 zielen, de leden en correspondenten van het instituut en van erkende maatschappijen, de officiers van het leger en van de marine, welke een pensioen van retraite van ten minste 1200 franken genieten, de doctoren van een of meer der faculteiten, enz. Om tot lid der kamer van afgevaardigden benoemd te kunnen worden, wordt vereischt een dertigjarige ouderdom en het betalen van 500 franken in de directe belastingen. Buiten de kamer der afgevaardigden is er geene autoriteit, welke over de voorwaarden van verkiesbaarheid kan oordeelen, gelijk ook aan de kamer alleen het regt wordt toegekend om het ontslag harer leden aan te nemen; zullende wijders de leden geene traktementen noch schadevergoedingen genieten.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den 6 Januarij*. De heer *Stift*, administrateur voor de mijnen, is door Z. M. benoemd, om de belangen van het Groothertogdom Luxemburg, welks bestuur thans van het Nederlandsche geheel is afgescheiden (*zie ons vorig nommer*), in deze residentie waar te nemen.

— De heer *Willmar*, staatsraad en gouverneur van het Groothertogdom Luxemburg, die deze laatste betrekking sedert jaren vervuld had, en in de trouw aan zijnen wettigen Vorst onwankelbaar was gebleven, is den 1sten dezer in de stad Luxemburg overleden.

— Bij Koninklijk besluit van den 26 December ll., is aan den heer *J. Haefkens*, een eervol ontslag verleend als consul-generaal in Centraal Amerika, met bepaling, dat het consulaat-generaal te Guatimala, vooreerst, door den viceconsul aldaar zal worden waargenomen.

— Het departement van binnenlandsche zaken is gemagtigd, ten einde de gedeputeerde Staten der provincien het noodige verlof te verleenen, om, bijaldien de vrijwillige bijdragen, onverhoopt, niet voldoende mogten zijn, om te voorzien in de behoeften van vrouwen en kinderen, welker mannen en vaders tot den eersten ban der schutterijen behooren, of zich vrijwillig hebben aangeboden, hetzij bij het leger, hetzij bij de schutterijen, en indedaad zijn uitgetrokken, voordragten, door de gemeenteraden in te leveren, om het te kort over de ingezetenen om te slaan, goed te keuren, onder gehoudenheid, niettemin, van daarbij in acht te nemen het voorschrift van het Koninklijk besluit van den 25 Julij 1818, n°. 55, in verband met art. 153 der grondwet.

— **Naar men verneemt**, hebben de presidenten van de beide kamers der Staten-Generaal door den Secretaris van Staat eene kennisgeving ontvangen, inhoudende: dat de laatste berigten uit Londen het waarschijnlijk maken, dat de Koning eerlang in de gelegenheid zal zijn, eenige belangrijke mededeeling over onze groote aangelegenheden aan de Staten-Generaal te doen, doch dat, alvorens de juiste tijd daarvan kan bepaald worden, er nog nadere tijdingen worden verwacht; dat het intusschen Z. M. aangenaam zou zijn, wanneer de leden van de Staten-Generaal, bij voorraad, van dat voornemen worden verwittigd, ten einde dezelve zich zouden gereed houden, om, op de eerste oproeping, in deze residentie bijeen te komen, en wel, hoezeer veelligt de bedoelde mededeeling tot geene dadelijke deliberatien aanleiding zal geven, in zoo volledigen getale als mogelijk, uit hoofde van het gewigt dier mededeeling. Ten gevolge van dien, hebben de presidenten aan de leden der beide kamers aanschrijvingen in dien geest gedaan.

— Den 2 dezer is te Nymegen aangekomen het marschbataljon, gecommandeerd door den majoor *van der Beom*, zich van Breda naar Zwol begevende.

— Uit officiële berigten, wegens het gevecht van den 26 December, voor Maastricht, blijkt, dat onze troepen zich daarbij, even als bij den vroegeren uitval, uitmuntend hebben gedragen, en dat de generaal *Dibbetz* daarbij op nieuw bewijzen van zijne activiteit heeft gegeven. Wel verre, dat de muitelingen bij dat gevecht, zoo als zij voorgeven, eenig voordeel zouden hebben behaald, hebben zij alleen verliezen geleden; de onzen hebben niet één man verloren. Het oogmerk der bezetting, om eenige huizen, die aan de verdediging der vesting schadelijk zouden hebben kunnen zijn, te vernielen, is ten volle bereikt. Overigens heeft zich het gerucht, dat Maastricht reeds door den vijand met zwaar geschut zou beschoten worden, niet bevestigd, en schijnt de magt der opstandelingen tot hiertoe niet sterk genoeg te zijn, om iets krachtdadigs tegen die vesting te ondernemen.

— Dingsdag avond is weder een honderdtal Belgen te Meensel aan de Dreef, op de grenzen van Noordbraband, aangekomen. Volgens bijzondere brieven uit Breda, sprak men aldaar van het aanstaande oprukken van het mobile leger. Men wist evenwel niet met zekerheid werwaarts het zich zou begeven.

— De kanonneerbooten, die zich voor het ijs in de kreeken van de Schelde hadden begeven, hebben wederom voor Antwerpen post gevat. Men is nog voortdurend zeer ontevreden over den gang der zaken in België. De Antwerpsche bladen bevatten vele redeneringen over het aanstaande hoofd van België. Zij twijfelen zeer, of de Prins van *Saksen-Coburg*, van wiens benoeming, gelijk men weet, veel gesproken wordt, zich die keuze wel zal laten welgevallen, aangezien hij, met eene constitutie, zoo als die thans door het congres wordt ontworpen, volgens genoemde bladen, bijna geene magt zou bezitten, en slechts de eerste slaaf van deze wanstaltige grondwet zou zijn. Van den anderen kant oordeelen zij ook, dat de Belgen met dien Prins, welke hun wordt opgedrongen, in geene deele zouden te vreden zijn, behalve om vele andere redenen, ook omdat hij een *ketter* is.

— In de zitting van het nationaal congres, van den 31 December, is de wet op de Belgische nationale garde, met eene groote meerderheid aangenomen, en is de heer *Emmanuel d'Hoogvorst*, die onlangs, bij eene feestelijke gelegenheid te Brussel, de *Belgische Lafayette* genoemd is, bij een afzonderlijk artikel, voor zijn geheel leven, tot generaal en chef dier garde verheven. Volgens deze wet, zijn alle inwoners van België, van 21 tot 26 jaren, dienstpligtig, en wordt de nationale garde, in oorlogstijd, in drie bans verdeeld. De benoeming der hoofdofficieren wordt daarbij aan het hoofd van den Staat overgelaten.

In eene avondzitting van den 31 is ingekomen een antwoord op de door den heer *de Robaulx* gedane voorstellen, nopens den staat der buitenlandsche betrekkingen. Dit antwoord, hetwelk door den graaf *de Celles*, als vicepresident van het diplomatieke comité, onderteekend is, was van den navolgenden inhoud:

« 1°. De diplomatieke betrekkingen met de gezanten der vijf groote Mogendheden hebben ten grondslag gehad het protocol van den 4 November, en zijn voortgezet geworden, met oogmerk, om te geraken tot het sluiten van eenen wapenstilstand, waarvan voor België de vrije vaart der Schelde eene voorwaarde *sine quâ non* is.

« De toestand dier betrekkingen is zoodanig, dat, volgens de officiële kennisgeving, die te Parys gedaan is door den heer graaf *Sebastiani* en door den president van den raad der ministers van Frankrijk, van het spreekgestoelte der kamer van de afgevaardigden, is bevestigd geworden, de vijf groote Mogendheden de onafhankelijkheid van België als beginsel hebben erkend.

« 2°. De keus van het toekomstig hoofd van den Staat is voor niets in die onderhandelingen begrepen.

« 3°. De positien, die men achtervolgelijk aan de verschillende legercorpsen heeft doen nemen, zijn berekend, om de vijandelijkheden met voordeel te kunnen hervatten, indien Holland volhardt in het niet ten volle uitvoeren der voorwaarden van de wapenschorsing.

« Er is nog geen bevel gegeven en ook geen tijd bepaald voor het hervatten der vijandelijkheden.

« 4°. Men is bezig met al de noodige bouwstoffen te verzamelen tot het openen van onderhandelingen over een traktaat van koophandel met Frankrijk. In elke provincie werken commissien daaraan en hare rapporten zullen het onderwerp van rijpe overwegingen uitmaken."

Deze antwoorden zijn in de avondzitting van den 31 ter kennisse van het congres gebragt.

Wanneer men dit antwoord van den heer *de Celles* vergelijkt met hetgeen vroeger door den heer *van de Weyer* aan het Nationaal Congres is medegedeeld, waarbij deze de Belgische aangelegenheden in betrekking tot de groote Mogendheden zoo voordroeg, als of dezelve, om zoo te spreken, reeds ganschelijk geregeld waren, en waarbij hij verklaarde, *dat de vrije vaart op de Schelde geen vraagpunt meer voor die Mogendheden uitmaakte*, dan ziet men, dat de heer *van de Weyer* wederom bij deze gelegenheid meer gezegd heeft dan wel waarheid was. Volgens het bovenstaande antwoord toch, waarin zeker niet het minste gezegd is, worden de diplomatieke betrekkingen *voortgezet, met oogmerk om te geraken tot het sluiten van eenen wapenstilstand, waarvan voor België de vrije vaart der Schelde eene onvermijdelijke voorwaarde is.* Het is er dus verre af, dat alles reeds is afgedaan, en omtrent de vrije vaart der Schelde was, toen de heer *de Celles* deze mededeeling deed, nog niets beslist, ofschoon dan ook België dezelve volstrekt vorderde.

— Te Verviers, te Luik, te Mons en te Namen zijn verzoekschriften in omloop, om de vereeniging met Frankrijk te vragen. In eerstgenoemde stad, waar de fabrijken zich in den deerlijksten toestand bevinden, heerscht de meeste drift tot uitvoering van dat plan. De rust heeft aldaar gevaar geloopen, doordien de drijvers van dit ontwerp hetzelve met kracht hebben zoeken door te dringen. Volgens eene proclamatie, door de regering van Verviers gedaan, is het evenwel aan de burgermagt gelukt, de rust te handhaven, waarvoor zij, gelijk in die proclamatie gezegd wordt, waardig is, even als de Parysche nationale garde, op hare vanen de zinspreuk van « *vrijheid en openbare orde*" te voeren.

— Het artikel uit het Antwerpsche *Journal du Commerce*, van den 27 December, welks mededeeling wij in ons voorlaatst nommer toegezegd hebben, is getiteld: BEDENKINGEN VAN EEN' HANDELAAR, en is van den volgenden inhoud:

« Toen de groote commercie, alsmede alles wat Antwerpen het meest achtenswaardig oplevert, zich bij een verzoekschrift aan den Koning tegen de afscheiding der beide gedeelten van Nederland verklaarde, geschiedde dit, omdat zij wel verzekerd waren, dat de koophandel, de nijverheid en de scheepvaart van het schoone en bloeijende België er zwaar door zouden lijden, daar de ondervinding hen had geleerd, hoezeer onze broeders van het Noorden altijd gereed zijn geweest, om dezelve de meest mogelijke belemmeringen in den weg te leggen. Zij verlangden nogtans, even als het overige gedeelte des lands, eenige in het oog loopende grieven hersteld, en de verdeeling van burgerlijke en krijgsbedieningen meer in evenredigheid met onze bevolking gebragt te zien, als ook eene waarlijk nationale vertegenwoordiging, die door het volk gekozen werd, en welke onze regten zou gewaarborgd hebben.

« Maar hiertoe behoefde *men in geenen deele eene afscheiding; behoefde men geene verandering van Dynastie, welke alleen door vijanden van ons land, of door lieden, die in den toestand, waarin zij geplaatst waren, door vrees gedreven werden, zijn bewerkt.* In één woord, men behoefde geenszins *die volslagen omkeering (bouleversement total)*, om eene zoo *treurige* uitkomst, als de tegenwoordige te erlangen; eene uitkomst, welke ongelukkiglijk maar al te zeer voorzien is, niet door die leiders en raddraaijers, welke niets te verliezen, maar alles te winnen hebben, doch door hen, die door hunne nijverheid en hunnen handel het waar geluk en den rijkdom des lands uitmaakten. Voorzeker de ondervinding van slechts weinige maanden heeft al het rampspoedige, dat in de verkregene uitkomst gelegen is, doen zien.

« Ziet, hoe onze schoone rivier gesloten blijft; hoe ledig onze dokken zijn, die nog kort geleden den roem van België uitmaakten; hoe verlaten onze werven zijn, die aan talrijke armen werk verschaften, en die gansche bosschen, welke men met goud betaalde, verslonden. Waar is dat achtenswaardig heer van arbeidslieden, dat men, zoo in de haven en in de dokken, als in onze entrepots en stapelplaatsen, werkzaam zag met het in- en uitladen en opbrengen van voortbrengselen, welke ons werden aangevoerd door onze eigene schepen, die, door derzelver sierlijken en goeden bouw, reeds de bewondering van alle zeevarende natien opwekten? Waar is die menigte vreemde huizen, die onze thans verlatene koopkantoren en magazijnen bewoonden, en die ons hunne kapitalen bragten, om dezelve in de nijverheid van ons land te gebruiken? Neen, men moet het zich niet langer ontveinzen, de steden Gent, Luik, Namen, Mons, Doornik, ja het geheele land zullen het u eveneens zeggen als wij (en wij hopen, dat zij hiermede niet zullen toeven), dat het tijd is, aan dezen staat van zaken een einde te maken, en op datgene bedacht te zijn, wat ons nog overblijft, ten einde ons land *voor eenen volslagen ondergang te behoeden.* Wat is nu daartoe het zekerste, het spoedigstwerkende en voordeeligste middel? *Het bestaat daarin, om voor onzen Koning te nemen den Prins van Oranje*, die nimmer die eer onwaardig is geworden (*n'en a démérité l'honneur*). Des Prinsen zonen zijn Belgen en zijn geroepen, om over hunne broeders te regeren. Door dit middel zullen wij eenen algemeenen oorlog vermijden, zullen wij de bescherming van al de Mogendheden erlangen, en wel inzonderheid die van Rusland, Pruissen en Engeland, van wie wij handelsverdragen zullen verwerven; onze zaken met Holland zullen naar genoegen der beide landen worden geregeld; wij zullen onze scheepvaart hebben, zelfs zullen wij onze haven vrij kunnen verklaren, en op nieuw de bewondering van gansch Europa tot ons trekken, en door onze nijverheid aan al de fabrijken en manufacturen van ons schoon land, dat thans in de jammerlijkste ellende is gestort, levendigheid kunnen bijzetten.

« Zoodanige zijn de wenschen, die u worden voorgesteld door een' burger, die een opregt vriend is van zijn Vaderland, die wenscht, *dat alle weldenkenden dezelve, eveneens als hij, mogen uiten bij een verzoekschrift aan het gouvernement*, in hetwelk men hetzelve zal verzoeken, in nadere overweging te willen nemen de vervallenverklaring van het geslacht van *Nassau*, welke zonder rijp beraad en met veel overhaasting is gesiched. P.

De Londensche berigten van den 31 houden in, dat de algemeene aandacht zich thans voornamelijk op den toestand van Ierland vestigde, alwaar de partij van *O'Conell* onophoudelijk woelt.

Brieven uit Antwerpen, te Londen ontvangen, melden, dat het voorstel, om België de helft van de schuld te doen op zich nemen en alsdan de Schelde vrij te verklaren, aldaar zeer veel bijval had gevonden.

De 3 per cent gered. 82¾; id. op tijd 85⅛; Mexico 34½; Spanje 21¼.

— In de Fransche dagbladen van den 1 Januarij, heden laat bij ons ontvangen, komt voor, dat de *artillerie der Parysche nationale garde ontbonden is.* Dit was te voorzien, doordien de meeste officieren der artillerie, na de aftreding van den generaal *Lafayette*, hun ontslag hadden genomen. Intusschen bewijst deze maatregel, dat het Fransche gouvernement bij voortduring meerder kracht begint te ontwikkelen, daar deze artillerie grootendeels uit hevige liberalen, of liever republikeinen bestond.

— De beroemde schrijfster, mevrouw *de Genlis*, is te Parys overleden.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.

Op Vrijdag, den 7 Januarij 1831.

Ter benefice van den heer en mejufvrouw STOOPENDAAL.

(*Abonnementen en vrijbiljetten niet gangbaar*).

DE DUIVELSBRUG, tooneelspel in drie bedrijven, naar het Fransch van M. *Hapdé*, door *J. de Quack*, versierd met deszelfs costumes, decoratien en verder groot spectakel. Na hetzelve DE COMEDIE BIJ GEVAL, OF DE GEFOPTEN, blijspel in één bedrijf.

THEATRE ROYAL.

Samedi, 8 Janvier 1831.

(*Entrées et billets de faveur généralement supprimés*).

La troisième représentation de la reprise de: LA MUETTE DE PORTICI, grand opéra, en cinq actes et à grand spectacle, paroles de MM. *Scribe* et *Germain de la Vigne*, musique de M. *Auber*. Décors peints par (et sous la direction de) M. *B. J. van Hove*, machinés par M. *Felix Belelle*.

⁂ J. SERLÉ, Organist van de Klooster Kerk, zal, op Woensdag, den 12 Januarij 1831, des avonds ten 7 ure, in de *Luthersche Kerk*, door eenige beminnaars van *Zang-* en *Toonkunst* opvoeren. Een ORATORIO. DE GEBOORTE VAN JEZUS, door Mr. *Rhynvis Feith*, op muzijk gebragt door *C. F. Ruppe*.

Kaartjes van toegang met de Cantate, zijn à één gulden, te bekomen bij den heer *R. A. Happel*, in de Schoolstraat, alsmede bij bovengenoemden Organist, op het Spui, letter O, n°. 237, in 's Gravenhage.

⁂ *VREEMDE TALEN.*

A. FISCHEL, onderwijzer in verscheidene Vreemde Talen, geadmitteerd door het Plaatselijk bestuur en goedgekeurd door de Schoolcommissie van Zuidholland, heeft de eer de inwoners dezer Residentie bekend te maken, dat hij zoo wel in- als buiten 's huis les geeft, en voornemens is, eene Avondschool in de Engelsche en Hoogduitsche Talen op te rigten. Hij onderwijst dezelve zoo wel uit het Fransch als uit het Hollandsch, en hoopt door de goedkeuring, die hij wegens zijne wijs van onderrigt elders verworven heeft, dat hij ook hier ter stede slagen zal.

Boekhorststraat, n°. 462.

⁂ De NAAMLIJST der Geborenen, Gehuwden en Overledenen, benevens de opgave der verkochte Huizen in de maand December 1830, binnen 's Gravenhage en deszelfs jurisdictie, alsmede het overzigt van het afgeloopen jaar en dat van de jaren 1816 tot 1830, wordt heden uitgegeven bij den Boekverkooper *A. van Hoogstraten, Jr.*, op de Plaats. Prijs 25 centen.

151ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Getrokken in 's Gravenhage.

VIJFDE KLASSE. — *Een en twintigste Lijst.*

N°. 19082 . . . . *f* 1000

Twee en twintigste Lijst.

« 8100 . . . . - 5000

BEURSPRIJS VAN EFFECTEN.

Te AMSTERDAM, Woensdag, den 5 Januarij 1831.

Nederlanden,	Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f*	39¾	a	40¼
	Uitgestelde dito			-	1$\frac{11}{16}$	a	⅞
	Kansbiljetten			-	15½	a	15¾
	Stellen van uitgeloten dito			-	—	a	—
	Amortisatiesyndicaat	4½	pCt.	-	64½	a	65¼
	Domein Losrenten	2½	»	-	—	a	—
	Handelmaatschappij	4½	»	-	—	a	—
	Nederlandsche Bank	4	»	-	—	a	—
Frankrijk,	Op de Rescontre	5	»	-	—	a	—
	Dito	3	»	-	61¼	a	61¾
	Certificaten dito in Parijs	3	»	-	—	a	—
Rusland,	Obligatien bij *Hope* en *Comp.*	5	»	-	85⅝	a	86¾
	Dito (*Nieuwe*)	5	»	-	87	a	88⅜
	Inschrijving op het Grootboek	6	»	-	52¾	a	53⅛
	Dito Certificaten	6	»	-	54¾	a	55¼
	Dito te Londen	5	»	-	—	a	—
	Dito te Hamburg	5	»	-	—	a	—
Pruissen,	Te Londen genegotieerd	5	»	-	—	a	—
Spanje,	Bij *Hope* en *Comp.* 1805, 1807	5½	»	-	42¾	a	43¼
	Te Parijs en te Londen 1822	5	»	-	12¾	a	13
Italië,	Monte di Milano	5	»	-	—	a	—
Napels,	Certificaten	5	»	-	—	a	—
	Dito te Napels	5	»	-	58½	a	59
	Dito te Londen	5	»	-	66¼	a	66½
Denemarken,	Negotiatie te Londen	3	»	-	—	a	—

Oorlogslasten, *f* 72½ à 73½.

⁂ Men zal, op Maandag, den 31 Januarij 1831, des namiddags ten vijf ure, in den Nieuwen Doelen, in 's Gravenhage, publiek veilen, en op Donderdag, den 3 Februarij daaraanvolgende, des avonds ten zeven ure, aldaar finaal verkoopen:

N°. 1. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS, ERVE en TUIN, bevattende hetzelve Huis tien boven- en benedenkamers, waarvan zeven behangen en met Schoorsteenen voorzien, twee Domestiekenkamers, zolder, keuken, turfzolder en kelder, alles staande en gelegen aan de zuidzijde van de Laan, wijk W, n°. 337, verponding n°. 339, in 's Gravenhage; in de grondlasten, over het jaar 1830, aangeslagen geweest tot *f* 73.68. N°. 2. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS, ERVE en TUIN, van ouds genaamd *de Mol*, en thans *de Bierstekerij de Star*; in welk Huis zich bevinden zeven kamers, van welke vier behangen en vijf met stookplaatsen, zolder, vliering, keuken en kelder, hebbende een' vrijen Gang of Poort daar nevens; mitsgaders een achter dat perceel gelegen ruim PAKHUIS, met zolder, en een' vrijen uitgang in eenen Gang of Poort, uitkomende in de Kraanstraat en Bierstraat; alles staande en gelegen op de Groote Bierkade, wijk O, n°. 291, verponding n°. 273, in 's Gravenhage; in de grondlasten, over het jaar 1830, aangeslagen geweest tot *f* 53.30; verhuurd tot 1°. Mei 1831, voor *f* 500 's jaars; en N°. 3. Eene zeer aangenaam gelegen BUITENPLAATS, genaamd *HAAGZIGT*, groot 34 roeden en omtrent 56 ellen, met deszelfs hechte, sterke en weldoortimmerde Huizinge, bevattende zes kamers, alle behangen en ten deele van Schoorsteenen voorzien, twee Domestiekenvertrekken, zolder, keuken en kelder, benevens een Steenen Koepel aan de Trekvaart; alles staande en gelegen nabij de Geestbrug, onder de Gemeente Voorburg; in de grondlasten, over het jaar 1830, aangeslagen geweest tot *f* 31.60, en verhuurd tot 1°. Mei 1832, voor *f* 500 's jaars.

Het eerstgemelde perceel kan worden bezigtigd des Dingsdags en Donderdags van iedere week, des middags van 12 tot 2 uren, het tweede gemelde perceel des Maandags en Woensdags van iedere week, des middags van 12 tot 2 uren, en het derde gemelde perceel des Dingsdags en Donderdags van iedere week, des middags van 1 tot 3 uren, mits, ten opzigte van hetzelve derde perceel, bevorens belet vragende.

Nadere onderrigting te bekomen en de conditien en voorwaarden, acht dagen vóór de veiling, te lezen ten kantore van den Notaris Mr. M. EYSSELL, Mz., in 's Gravenhage.

⁂ Men is van meening, krachtens autorisatie van Mijnheer den Vicepresident der Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris J. J. VERWOERT, op Vrijdag, den 14 Januarij 1831, des middags ten 12 ure, in de Herberg *het Hof van Holland*, te Scheveningen, publiek te verkoopen eene extra wel bezeilde VISCHSCHUIT, oud vier jaren, met al zijn toebehooren, bij Inventaris gespecificeerd, die, daags vóór en op den verkoopdag, zal ter visie liggen in gemelde Herberg, alwaar de noodige aanwijzing te bekomen is, en nadere informatien ten kantore van voorn. Notaris *Verwoert*, in 's Gravenhage.

⁂ Den 20 Januarij en volgende dagen, zal men, op den huize *Rustenburg*, bij het Scheveningsche Tolhek, uit hoofde van vertrek, verkoopen het fraaije MOBILAIR van den Spaanschen Minister. Hetzelve bestaat in prachtige mahognijhouten Meubels, Kasten, Tafels, Canapés, Stoelen, enz. enz. Lustres, Pendules, Candelabres, Vuurschermen, Tapijten, Kagchels; allerlei soort van withouten Meubels, Ledekanten, Keukengereedschappen, enz. enz.; voorts RIJTUIGEN, vier uitmuntende Mecklenburgsche PAARDEN, HOOFDSTELLEN, TUIGEN, ZADELS, enz. Alles zoo goed als nieuw, en drie dagen vóór den verkoopdag te bezigtigen.

⁂ De Man en Vader van een talrijk huisgezin in 's Gravenhage, die Donderdag avond, den 23 December 1830, niet is te huis gekomen, en zich in den avond van dien dag in de Herberg Halfweg Loosdunen vertoond heeft, wordt, uit naam van deszelfs bitter bedroefd huisgezin, dringend verzocht, terug te komen, of berigt te geven waar hij zich bevindt; mogt dezelve onverhoopt door de duisternis van dien avond verdronken zijn, dan dient tot narigt, dat het een persoon is van 64 jaren, met grijs haar, aan hebbende eene blaauwe Duffelsche Jas, het Linnen gemerkt A. M. Die van denzelven eenig berigt weet te geven, hetzij levend of dood, bij den Boekverkooper *A. J. van Weelden*, op het Spui, zal genereus beloond worden.

⁂ *DILIGENCE BERIGT.* — De ondergeteekende berigt het publiek, dat zijne Diligence van 's Gravenhage op Rotterdam vertrekt, des morgens ten 8, en des namiddags ten half 3 ure. Het kantoor wordt gehouden bij den heer *C. Clymans*, in de Hooge Nieuwstraat, in 's Gravenhage.
J. P. KOENS, *Ondernemer*.

⁂ A. PEPPÉ heeft de eer het geëerde publiek te verwittigen, dat hij is uitgepakt ten huize van den heer *J. L. Switzar*, Korte Houtstraat, n°. 104, in 's Gravenhage, met een groot assortiment van Shwals, Doeken, Fichus, Echarpes, zijden Stoffen, Fransche Merinossen en eene partij supra fijne Lakens, enz., enz., en al zijne artikelen heeft gesteld tot zeer verminderde prijzen.

⁂ STANISLAS GUIGNARD, à la grande Societé, place d'Armes, à la Haye, vient de recevoir des térines de foie gras de Strasbourg de différentes grandeurs; des térines de perigueux, à deux et trois perdrix rouges, ainsi qu'une partie de Truffes fraiches.

⁂ TE KOOP een Kastanjebruine HENGST, oud 7 jaren, geteeld uit Aladden en Dol Tearstreet, bloedrijk, broeder van den vermaarden Harddraver *Linkboy*, van een' zeer stillen en goeden aard, en zeer geschikt voor een' ieder, die een goed ras van paarden wil doen voorstellen. Te zien alle dagen in de Jeneverstaat, de tweede Stal van den Korten Nieuwen Uitleg, van 10 tot 1 uur.

⁂ Men vraagt, terstond, iemand der Fransche taal kundig, om in eene School behulpzaam te zijn. Adres bij den Boekhandelaar *A. Kloots*, in de Lange Pooten, in 's Gravenhage, waar thans wordt uitgegeven: DE VERANTWOORDELIJKHEID, door den heer G. K. Grave VAN HOGENDORP. Prijs 25 centen.

⁂ Men verlangt, met 1°. Mei aanstaande, voor een klein huishouden, een ONGEMEUBILEERD BOVENHUIS, bestaande uit drie kamers, keuken en zolder, op een' vrolijken stand binnen 's Gravenhage, mits de prijs van *f* 300 jaars niet passerende. Iemand hierop reflecterende, gelieve zich aan te melden bij de Erve *J. Thierry en C. Mensing en Zoon*, Boekverkoopers in de Schoolstraat aldaar.

⁂ TE HUUR, tegen Mei, een ruim Huis met eenen grooten Tuin. Men vraagt met primo Mei een net Heerenhuis met eenen Tuin, voor een klein huisgezin zonder kinderen; ook voor Februarij of later in een stil burger huisgezin voor eene Dame met eene Meid twee Gemeubileerde Kamers, met met gebruik van eenen Tuin, zoo mogelijk met het gezigt op denzelven, met of zonder den kost. Nader informatie bij *J. Mackenbach*, in het Halsstraatje.

⁂ Met den 3 van de maand Mei aanstaande, TE HUUR een kapitaal, logeabel DUBBEL HUIS en ERVE, staande en gelegen op het Plein, in 's Gravenhage, waar achter een spatieuse Tuin en Stalling voor acht Paarden, Koetshuis, Wagenhuis en Koetsierswoning. Te bevragen bij *van Gogh* en *Hoffman*, Mr. Timmerlieden, op het Zieken aldaar.

⁂ Bij W. K. MANDEMAKER, in 's Gravenhage, komt heden van de pers en is alom verzonden: De ONTWIKKELING, 29 *December 1830*, *door* G. K. Grave VAN HOGENDORP. Tweede Stukje. Prijs 20 centen. Dit stukje bevat de ontwikkeling van eenige voorname punten, voorkomende in het geschrift: *de Vrede*, van denzelfden schrijver.

In 's Gravenhage, bij P. E. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 419.